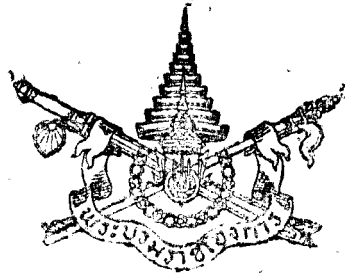

๒๑ มกราคม ๒๕๔๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๕

พระราชบัญญัติ

ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๔๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ มกราคม ๒๔๘๘

โดยที่สก ผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควร แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสก ผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า “เคหะ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เคหะ” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๒๓ มกราคม ๒๕๔๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๕

“ มาตรา ๑๐ ผู้ให้เช่าเคหะหรือที่ดินซึ่งการเช่าอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ อาจร้องขอให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าขึ้นค่าเช่าได้ เมื่อ (๑) ได้ซ่อมแซม แก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงเคหะ หรือที่ดินให้ดีขึ้น นอกจากการที่ต้องกระทำตามหน้าที่ของผู้ให้เช่า (๒) ผู้เช่ามีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์เทียบกับค่าเช่าเกินกว่า ๑๐ ต่อ ๑ สำหรับค่าเช่าเคหะ หรือ ๒๐ ต่อ ๑ สำหรับที่ดิน

การร้องขอให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง ”

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

กวาง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๕๔๖
มระภาคในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๐ ตอนที่ ๕๔ หน้า ๑๕๘๗